

Винайдення фотографий

Виконав учень 7-Б

Дзембак Віктор

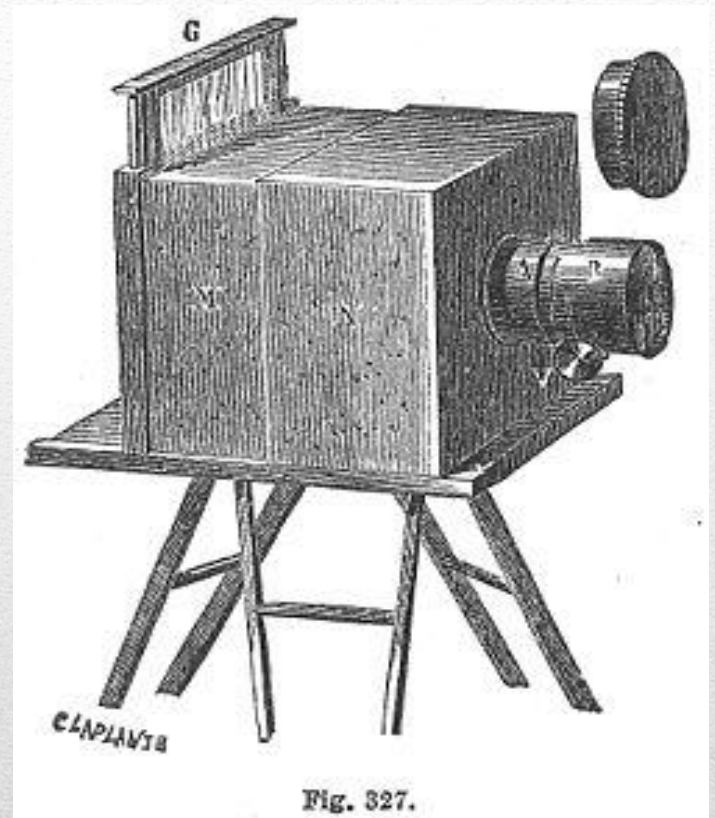
Принцип дії фотографії заснований на фіксуванні за допомогою хімічних і фізичних процесів зображень, отриманих за допомогою світла або електромагнітного випромінювання інших діапазонів хвиль.

Зображення за допомогою відбитого від предметів світла одержували ще в далеку давнину й застосовували для живописних і, можливо, технічних робіт. Застосовувався метод, названий пізніше ортоскопічною фотографією, який не вимагає оптичних приладів, а тільки вузьких щілин або малих отворів. Зображення проєктувалися на поверхню, що розміщували за цими щілинами або отворами.

Пізніше метод був удосконалений за допомогою оптичних приладів, що розміщувались на місці щілини або отвору. Метод послужив основою для створення камери, що оберігає одержуване зображення від засвічення. Незабаром після винаходу кількома винахідниками методу фіксації зображення, камера-обскура стала конструктивним прообразом фотографічного апарата

Одного разу Фабрицій змішав кухонну сіль з розчином азотнокислого срібла й одержав молочно-білий осад, що чорнів від сонячного світла. Фабриціус досліджував це явище, й у своїй книзі про метали, виданій 1756 року, повідомив, що за допомогою лінзи одержав зображення на поверхні осаду, відомого тепер під назвою хлористого срібла, і що зображення це ставало чорним або сірим залежно від тривалості освітлення його сонячними променями. Це був перший дослід в історії фотографії. 1727 року лікар з Галлі Йоган Шульц робив у сонячний день досліди з розчином азотнокислого срібла й крейдою, суміш яких він освітлював у скляній посудині. Коли посудину виставляли на сонячне світло, поверхня суміші одразу чорніла. При струшуванні розчин знову ставав білим. За допомогою шматочків паперу Шульц одержував на поверхні рідини силуети, за допомогою збовтування знищував їх й одержував нові візерунки. Ці оригінальні досліди здавалися йому тільки забавою, і минуло ще сто років, перш ніж помічену ним властивість хлористого срібла здогадалися використати при виготовленні фотографічних пластин.

Історія фотографій

Фотоапарат у 1727 році

Одного разу **Фабрицій** змішав **кухонну сіль** з розчином **азотнокислого срібла** й одержав молочно-білий осад, що чорнів від сонячного світла. Фабриціус досліджував це явище, й у своїй книзі про метали, виданій 1756 року, повідомив, що за допомогою лінзи одержав зображення на поверхні осаду, відомого тепер під назвою **хлористого срібла**, і що зображення це ставало чорним або сірим залежно від тривалості освітлення його сонячними променями. Це був перший дослід в історії фотографії. 1727 року лікар з Галлі **Йоган Шульц** робив у сонячний день досліди з розчином азотнокислого срібла й крейдою, суміш яких він освітлював у скляній посудині. Коли посудину виставляли на сонячне світло, поверхня суміші одразу чорніла. При струшуванні розчин знову ставав білим. За допомогою шматочків паперу Шульц одержував на поверхні рідини силуети, за допомогою збовтування знищував їх й одержував нові візерунки. Ці оригінальні досліди здавалися йому тільки забавою, і минуло ще сто років, перш ніж помічену ним властивість хлористого срібла здогадалися використати при виготовленні фотографічних пластин.

Спасибо за просмотр
